

fører (Moesgaard-Kjeldsen) saa udførligt og nu dobbelt har motiveret. Jeg har ikke noget særligt at sige til hans Fremstilling, men kan i alt væsentligt slutte mig til ham, ogsaa for saa vidt som den ærede Ordfører i Gaar udtalte, at han ansaa det for ret magtpaaliggende, at Lovforslaget nu snart gennemførtes. Til de Grunde, som den ærede Ordfører anførte herfor, vil jeg gerne tilføje den væsentlige, at det ogsaa for Generaldirektionens Skyld, for Statsbanernes Ledelses Skyld i det hele vil være ønskeligt snart at faa at vide, hvordan Organisationen skal være, for at man snarest kan begynde at indrette sig derefter. Der er adskilligt, der kun faar en ganske midlertidig Afgørelse under de nuværende Forhold. Navnlig er der en Række Stillinger, som kun besættes ved Konstitution.

Det af Udvalget under Nr. 3 stillede Ændringsforslag om, at Banearkitekten skal benævnes Overarkitekt, hvis der ansættes en Overingeniør, har jeg ikke noget imod at tiltræde. Af dette Ændringsforslag følger endvidere Ændringsforslaget Nr. 24, men dette Ændringsforslag vil vistnok yderligere kræve et Par andre Ændringer, hvorom jeg venter senere at faa Lejlighed til at konferere med Udvalget. Ligeledes gaar jeg, om end med nogen Betænkelighed, med til Ændringsforslag Nr. 10, hvori der foreslaas en søkyndig Søfartschef. Jeg vilde have foretrukket at være frit stillet paa dette Punkt, og jeg synes, at der er en Del, der taler for, at Søfartschefen kunde være en Skibsmaskingeniør, men da Udvalget har lagt en Del Vægt paa dette Punkt, skal jeg ikke modsætte mig dette Forslag. Jeg kan ogsaa tiltræde de deraf følgende Ændringer Nr. 28 og 29. Endelig har jeg tiltraadt Udvalgets Ændringsforslag Nr. 32, hvorefter det personlige Tillæg, der træder i Stedet for Tantiemen, bortfalder, efterhaanden som de paagældende Tjenestemænd ved Forfremmelse stilles saaledes, at Lønningsforøgelsen er tilstrækkelig til at udligne det personlige Tillæg.

Af et stort Flertal er der under Nr. 9 stillet et Ændringsforslag, hvorefter Antallet af Distrikter ansættes til „mindst“ 3 i Stedet for „indtil“ 3. Jeg har ikke været helt tilfreds med denne Ændring, der fordrer en uopholdelig Indførelse af 3 Distrikter, medens man efter min Opfattelse kunde og burde indtil videre have nøjedes med 2, i hvert Fald indtil de to store midtjydske Baner skal tages i Drift. Selvfølgelig kan dette omdisputeres, og

naar Flertallet endog, efter at jeg i Udvalget har fraraadet denne Ændring, har fastholdt den, skal jeg ikke længere modsætte mig den. Derimod billiger jeg den under Nr. 22 foreslaaede Ændring, hvorefter Generalsekretæren sidestilles med Afdelingscheferne i Løn. Det stemmer med, hvad jeg selv havde tænkt mig, og naar jeg har foreslaaet noget andet, var det for i det væsentligste at fastholde Statsbaneledelsens Lønningsforslag som Forhandlingsgrundlag. Der er, som man i øvrigt vil se af Betænkningen, ikke rørt videre ved dette Lønningsforslag. Dog er ved Ændringsforslag Nr. 27 de 30,000 Kr., der skulde være til Disposition i særlige Tilfælde, nedsat til 10,000 Kr. Jeg mener ikke, at denne Nedsættelse havde været nødvendig, da jeg ikke er i Tvivl om, at enhver Minister vil finde det rigtigt at raadføre sig med Finansudvalget om Beløbets Anvendelse, og saaledes som Bemyndigelsen er formuleret og fastholdt af Udvalget, mener jeg ikke, at den vil faa stor Betydning.

Med Tilslutning dels af Udvalget og dels af Flertallet har jeg selv stillet Ændringsforslagene Nr. 14, 17 og 19, hvorved Tjenestemændenes Ønsker imødekommes. Jeg vil i Anledning af den Forespørgsel, der blev stillet, bemærke, at Ændringsforslag Nr. 14 nærmest betyder en Forbedring af Personalets Stilling i Forhold til den nuværende Tilstand. Endvidere har jeg med Tilslutning af Flertallet stillet Ændringsforslag Nr. 20, hvorefter den gamle Kasseforordning af 1840 ophæves for Statsbanernes Vedkommende. At ikke hele Udvalget har kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, synes mig ret forunderligt. Den ærede Ordfører for Mindretallet har, forekommer det mig, efter de Udtalelser, jeg fremkom med overfor Udvalget, ikke Ret til at gaa ud fra, at jeg hermed har tilsigtet noget ringere end det, Kasseforordningen af 1840 byder. Selvfølgelig skal der træde en anden Forordning i Stedet for den af 1840, men det er en bedre, og en Ordning, som maa tilpasses efter Regnskabsordningen, som den nu vil blive anvendt med Hensyntagen til de ændrede Driftsforhold.

Den ærede Ordfører for Mindretallet indledede sin Tale med en Bemærkning om, at der ved Lovforslaget gaves Ministeren en større Frihed og Myndighed, end man ellers er tilbøjelig til at indrømme Ministrene overfor deres Administrationer, men det forekommer mig, at dette ogsaa er mindre betænkeligt, efter at der